

8-а рота настъпи вдъсно отъ 6-а рота. Когато наближи на около 800 крачки отъ преднитѣ окопи на противника, последниятъ откри огънъ. Ротата залегна и също откри огънъ. Въ това положение я свари заповѣдта за оттегляне.

3-а дружина (7-а, 9-а и полурота отъ 12-а роти) настъпиха отъ с. Беревче къмъ височините северозападно отъ селото. Ротитѣ изпратиха гости патрулни вериги и настъпиха стремително къмъ врага, като завладѣха преднитѣ му окопи. Къмъ 13 часа почнаха да се катерятъ по стръмните височини и се насочиха къмъ главната му позиция. Противникът разколебанъ почна да отстъпва.

Нощниятъ бой при Върбицица Скица № 33

Къмъ 14 часа, когато още дружините не бѣха окончателно засели позициите на сърбите, командирътъ на полка получи заповѣдъ отъ бригадния командиръ да събере полка и да настъпи въ походенъ редъ къмъ с. Върбицица. Командирътъ на полка назначи въ предна охрана 1-а и 2-а роти. Заповѣда 2-а и 3-а дружини да слѣзватъ къмъ шосето и постепенно да се присъединятъ къмъ полка, като образуватъ главни сили на колоната. За прикриване на походното движение бѣ оставена една полурота отъ 6-а рота на височините „Орлово гнѣздо“ северозападно отъ Битиня—Беревче.

Въ 15 часа полкътъ въ походна колона тръгна къмъ Върбицица и въ 17:30 часа стигна въ с. Щерница. Бѣше се мръкнало. Времето бѣло — снѣгъ дебель 1—2 метра, виелица, студъ къмъ 20°. Войниците бѣха много изморени. Командирътъ на полка даде разпореждане за охрана и нощуване на полка въ селото и войниците почнаха да се разполагатъ на квартири. Въ 19 часа пристигна командирътъ на бригадата и заповѣда да се продължи движението къмъ Върбицица. Охраната бѣ снета, войниците се извадиха отъ къщите, формира се походната колона и въ 21 часа полкътъ продължи нощния походъ къмъ Върбицица. Въ предна охрана бѣха пакъ 1-а и 2-а роти.

По показанията на водачите мостътъ на р. Лепенацъ по пътя на движението на полка билъ разрушенъ отъ сърбите при отстъплението имъ. Полкътъ мина на лѣвия брѣгъ на буйната и пълноводна река Лепенацъ по едно дърво (мостче), препрѣчено на реката, въ колона по единъ и потегли по стръмна и тѣсна планинска пътека къмъ с. Върбицица. Отъ дветѣ страни на пътеката се издигатъ голѣми стръмни и скалисти височини отъ разклоненията на Ходжа Балканъ. На много места пътеката се пресячаше отъ дълбоки уврази. Частътъ е 24, а полкътъ едва бѣ измивалъ 3 км. отъ с. Щерница и бѣ се разтегналъ въ колона по единъ въ мястността „Муржица“, намираща се между селата Щерница и Върбицица.

Нощниятъ маршъ бѣ единъ отъ много трудните. Въ беззвездна нощъ, небивалъ студъ и виелица Сливенци газѣха въ снѣгъ до колѣне.

Къмъ 24 часа члената стража, водена отъ водачи, бѣ наблюжила първата височина, по която се изкачва пътеката за Върбицица, и патрулитѣ ѝ забелязаха свѣткане на цигари на височината, а задъ самата височина блѣсъкъ отъ огънъ. Разпитани,